

Slečno, já se omlouvám se

Mandrage

Náhle mi vletěl,
do hrudi šíp.
A mezi žebra,
parchant vlít.

Ona to neví,
a uniká.
A to je tak,
když pán buh míří, jen tak od oka.

Slečno já se omlouvám se,
že na vás tak zírám.
Ale v mé hrudi ostrý šíp dřímá
a to není moje vina.

Slečno já se obávám,
že si ho chvíli ponechám.
A nepůjde vyndat lehce,
proto já se omlouvám se.

Náhle mi vletěl,
do srdce šíp.
Amore „za co ? “
„tak tedy dík ! “

Nastala chvíle,
učit se střílet.
Napni kuši,
napni řachy,
a pak to do ní napal taky.

Slečno já se omlouvám se,
že na vás tak zírám,
ale v mé hrudi ostrý šíp dřímá
a to není moje vina.

Slečno já se obávám,
že si ho chvíli ponechám.
A nepůjde vyndat lehce,
proto já se omlouvám se.

Slečno já se omlouvám se,
že na vás tak zírám.
Ale v mé hrudi ostrý šíp dřímá
a to není moje vina.

Slečno já se obávám,
že si ho chvíli ponechám.
A nepůjde vyndat lehce,
proto já se omlouvám se.

Slečno já se postarám ,
že si ho navždy ponechám.
Jsem romantik od přírody,
a slyším svatební zvony znííííít.

A slyším svatební zvony znííít.

A slyším svatební zvony bít .